

SALUTACIÓ INICI DE CURS 2025-26

Benvolguts, benvolgudes,

Comencem un nou curs, i voldria fer-ho recordant una anècdota molt esmentada segons la qual **la primera prova de civilització seria un fèmur que s'hagués trencat i després curat** perquè algú el va cuidar. Aquesta reflexió s'atribueix a la coneguda antropòloga Margaret Mead, tot i que no hi ha evidència documentada que hagi pronunciat exactament aquestes paraules. No obstant això, la metàfora és poderosa: sobreviure a una fractura de fèmur en un entorn primitiu requeria que algú ajudés, portés menjar, protecció i companyia durant setmanes.

El fèmur cicatritzat, per tant, simbolitza que **algú va posar el bé comú per davant de l'interès individual**. En paraules de Paul Brand, metge que va relatar aquesta anècdota, "ajudar algú altre en la dificultat és on comença la civilització".

Com recorda Joan Tronto, tota societat que no garanteix les cures genera una forma de violència estructural que mina la seua pròpia democràcia. La violència, en aquest sentit, no és només l'agressió física, sinó també la negligència, l'abandonament o la invisibilització de les necessitats dels altres. Nel Noddings afegeix que el contrari de cuidar no és simplement no fer res, sinó fer mal deliberadament: la violència és l'antítesi del vincle que ens fa humans. Per això, **l'ètica del cuidar no és una moral "tova", sinó una aposta radical per la transformació: posar les persones en el centre i reconstruir allò que la violència —individual o estructural— ha trencat**.

L'escola, com a reflex de la societat, no és aliena a aquesta idea: **ens devem els uns als altres**. Som més que aules i matèries; som una comunitat que aprén, creix i es transforma a partir de l'ajuda mútua. Això connecta amb un concepte africà que hauríem de fer nostre: **Ubuntu**. "Jo sóc perquè nosaltres som". No hi ha èxit individual sense el suport col·lectiu, ni aprenentatge profund sense compartir camí.

Vivim en una època marcada per l'individualisme de la postmodernitat, però si alguna cosa ens ha fet avançar com a espècie és el **cooperativisme**, el sentir-nos tribu, el saber que junts som més forts. **Una escola que cuida i es deixa cuidar és una escola que educa de veritat**.

Per això, aquest curs vos convida a treballar des d'aquesta mirada: **ser tribu, cuidar-nos, posar en el centre les persones**. Si ho aconseguim, el coneixement serà més que informació; serà experiència compartida i vida que transforma.

Us desitge un curs ple de reptes, d'aprenentatges i, sobretot, de **cura mútua**, perquè educar és, abans que res, un acte profundament humà.

Fem escola. Fem comunitat. Fem Ubuntu.

Sigueu benvinguts i benvingudes al nou curs 2025-26.